

R O M Â N I A
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA A VIII-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

Dosar nr. 38017/3/2008

SENTINȚA CIVILĂ NR. 1293

Ședința publică din data de 25 martie 2009

Curtea constituită din:

JUDECĂTOR	:	MONICA NICULESCU
GREFIER	:	CARMEN MOLDOVEANU

Pe rol fiind pronunțarea asupra acțiunii în contencios administrativ formulată de reclamantul **MITROI PETRIȘOR** în contradictoriu cu pârâtul **CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU STUDIEREA ARHIVELOR SECURITĂȚII**.

Dezbaterile asupra fondului cauzei au avut loc în ședința publică din data de 11 martie 2009, susținerile părților fiind consemnate în încheierea ședinței publice de la acea dată, încheiere care face parte integrantă din prezenta hotărâre, dată la care Curtea a amânat pronunțarea cauzei la 18 martie 2009 și apoi pentru astăzi 25 martie 2009, pentru a da posibilitate părților să depună concluzii scrise.

C U R T E A

Prin cererea înregistrată la data de 5 noiembrie 2007 pe rolul Secției a III-a civile și pentru cauze cu minori și de familie a Curții de Apel București, reclamantul **MITROI PETRIȘOR** a solicitat instanței, în contradictoriu cu pârâtul **CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU STUDIEREA ARHIVELOR SECURITĂȚII**, anularea deciziei nr. 2752/11.09.2007 adoptată de Colegiul CNSAS în soluționarea contestației sale împotriva deciziei nr. 1563/22.05.2007 prin care s-a constatat calitatea sa de agent al poliției politice comuniste, a cărei anulare a solicitat-o, de asemenea.

În motivarea acțiunii sale, reclamantul a învederat instanței că cele două decizii au fost pronunțate cu încălcarea legii prin interpretarea eronată și sumară a art. 5 din Legea nr. 187/1999; astfel, nu se face în mod concret dovada că reclamantul ar fi desfășurat activități care ar putea fi circumscrise art. 5 al legii. Suntem în prezența unei incriminări generale care ar putea fi în egală măsură valabilă pentru orice ofițer de informații care a activat înainte de 1989. Înainte de a

incrimina activitatea desfășurată de reclamant, arată acesta, ar fi trebuit să se pună în discuție constituționalitatea legii privind funcționarea și atribuțiile DSS inclusiv a Direcției de Contraspionaj în care și-a desfășurat activitatea.

Având o funcție de execuție nu putea el să aprobe luarea în supraveghere informativă sau să dispună măsuri precum cele care se rețin în sarcina sa. Propunerile făcute de el, inclusiv în dosarul care îl incriminează, au fost în concordanță cu dispozițiile legale și de la acea dată, iar aprobarea a fost dată de organele abilitate și de șefii de la acea dată.

Prin întâmpinarea depusă la dosarul cauzei în ședința publică din data de 29 noiembrie 2007, pârâtul **CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU STUDIEREA ARHIVELOR SECURITĂȚII** s-a opus admiterii prezentei acțiuni, apreciind-o ca neîntemeiată.

În susținerea poziției sale procesuale, pârâtul a învederat instanței faptul că reclamantul nu aduce de fapt nicio critică referitoare la motivările celor două decizii contestate în ceea ce privește vizarea încălcării unor drepturi și libertăți fundamentale ale omului, prin semnarea actelor identificate de CNSAS, în dosarele de securitate pe care le deține în custodie.

Faptul că reclamantul ar fi respectat prevederile legale în vigoare la acea dată este irelevant în cauză. Legea nr. 187/1999, așa cum a reținut Decizia nr. 218/2007 a Curții Constituționale, „nu instituievreo formă de răspundere juridică, ea nefăcând altceva decât să stabilească tipurile de activități, categoriile de persoane referitoare la care opinia publică are dreptul de a obține informații prin intermediul procedurii reglementate de lege”. Prin urmare, deciziile CNSAS nu impun sancțiuni juridice și nu urmăresc situațiile în care respectivele persoane încălcau sistemul juridic în vigoare înainte de 1989, ci doar cazurile în care aceștia vizau „suprimarea sau îngrădirea drepturilor sau libertăților fundamentale ale omului”, fiind irelevant dacă aceste încălcări sau limitări aveau susținere legală sau regulamentară.

De asemenea, susținerea reclamantului că, ocupând doar o funcție de execuție, doar a propus și nu ar fi ordonat încălcarea unor drepturi nu este relevantă, cât timp, potrivit cerințelor impuse de legiuitor, activitatea de poliție politică trebuia doar să „vizeze” încălcarea unor drepturi, nefiind necesară și dovedirea consumării acestei încălcări pentru reținerea calității de „agent al poliției politice”.

Prin încheierea ședinței publice din data de 24 aprilie 2008, Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie a Curții de Apel București, urmare a adoptării OUG nr. 24/2008, a transpus dosarul Secției a VIII-a de Contencios administrativ și fiscal a aceleiași instanțe.

Prin sentința civilă nr. 2235/10.09.2008 a acestei din urmă instanțe, s-a dispus declinarea competenței de soluționare a cauzei în favoarea Tribunalului București – Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal, în considerarea asimilării contestației în baza Legii nr. 189/1997 cu acțiunea în constatarea calității de lucrător sau colaborator al Securității potrivit OUG nr. 24/2008, a cărei competență de soluționare aparține, potrivit art. 11 din ordonanță, secției de contencios administrativ a Tribunalului București.

Urmare a unei noi modificări a competenței în materie și a noimei tranzitorii care o însoțea, prin Legea nr. 293/2008 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, Tribunalul București – prin sentința civilă nr. 3594/15.12.2008 – a declinat competența de soluționare a cauzei în favoarea Secției a VIII-a contencios administrativ și fiscal a Curții de Apel București, cauza făcând obiectul prezentului dosar.

Examinând acțiunea reclamantului în raport de actele dosarului și reglementările legale aplicabile, Curtea reține următoarele:

1. Prin Decizia nr. 1563/22.05.2007 a Colegiului CNSAS (f. 10), adoptată în temeiul Legii nr. 187/1999 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea poliției politice comuniste, s-a stabilit că reclamantul a fost agent al poliției politice comuniste, având gradul de locotenent major în 1981 la Inspectoratul Județean Gorj, biroul 3, respectiv maior în 1989 în cadrul Inspectoratului Județean Călărași, serviciul 3.

Pentru a decide astfel, Colegiul CNSAS a reținut că reclamantul

- a aprobat luarea în supraveghere informativă a unei persoane semnalată cu relații în rândul cetățenilor străini

- a dispus o serie de „măsurî combinative” asupra unei familii de medici semnalată că în perioada în care a fost în Maroc a solicitat „azil politic în această țară, motiv pentru care s-a dispus urmărirea acestora prin DUI”, măsurile concrete adoptate vizând îngrădirea dreptului la viață privată, a dreptului la secretul corespondenței și a dreptului la liberă circulație.

2. În soluționarea contestației formulată de reclamant împotriva susmenționatei decizii a fost adoptată de către Colegiul CNSAS Decizia nr. 2752/11.09.2007 (f. 12), de respinge a contestației ca neîntemeiată, menținându-se concluzia inițială.

3. Întrucât pe parcursul soluționării prezentei cauze Legea nr. 189/1997 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea poliției politice comuniste a fost declarată neconstituțională prin Decizia nr. 51/2008 a Curții Constituționale, adoptându-se ulterior OUG nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, instanța face aplicarea reglementărilor tranzitorii cuprinse în art. 34 alin. 1 din ordonanță, potrivit căroră „Cauzele aflate pe rolul secțiilor civile ale curților de apel, în calitate de instanțe de control judecătorec, ca urmare a exercitării căii de atac prevăzute la art. 16 alin. (1) din Legea nr. 187/1999 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea poliției politice comuniste, cu modificările și completările ulterioare, împotriva deciziilor Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității, la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, se transmit Secției de contencios administrativ și fiscal a Curții de Apel București, ca instanță de control judecătorec. Aceasta, la primul termen de judecată, va continua judecarea cauzelor cu luarea în considerare a probelor admise și a actelor procesuale efectuate de instanța civilă”.

4. Potrivit disp. art. 5 din Legea nr. 187/1999 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea poliției politice comuniste, „(1) Prin poliție politică se înțelege toate acele activități ale securității statului sau ale altor structuri și instituții cu caracter represiv, care au vizat instaurarea și menținerea puterii totalitar comuniste, precum și suprimarea sau îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(2) Este agent al poliției politice comuniste orice persoană care, având calitatea de lucrător operativ al organelor de securitate sau de miliție, inclusiv ofițer acoperit, în perioada 1945 - 1989, a desfășurat activități de poliție politică în sensul prezentei legi”.

4.1. Potrivit notei nr. S/DI/796/16.05.2007, întocmită de Direcția Investigații a CNSAS (f. 24), reclamantul Mitroi Petrișor a avut gradul de locotenent major de securitate în 1981 la Inspectoratul Județean Gorj, biroul 3, respectiv maior de securitate în 1989 în cadrul Inspectoratului Județean Călărași, serviciul 3.

Acest aspect este de altminteri necontestat de către reclamant.

Prin urmare, prima cerință a ipotezei normei legale este întrunită.

4.2. Rămâne de analizat dacă reclamantul a desfășurat activități de poliție politică, astfel cum sunt ele definite în alin. 1 al art. 5 al legii, anume activități care să fi vizat suprimarea sau îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

■ Din cuprinsul *Raportului privind aplicarea unor măsuri combinate în d.u.i. „Simbioza”, întocmit în data de 26.08.1981* de reclamantul Mitroi Petrișor (f. 34), reiese că, la acel moment, numita L.B. avea d.u.i. pentru intenția de a rămâne în străinătate, „materializată prin cererea de a i se acorda azil politic și contactarea repetată a autorităților marocane”.

În raport se face mențiunea, referitor la numita L.B. și membrii familiei sale, că au „manifestări cu caracter ostil la adresa orânduirii socialiste din țara noastră” și că „În cadrul urmăririi informative s-a stabilit că este nemulțumită de situația actuală; și-a manifestat dorința de a pleca definitiv în străinătate”.

Propunerea reclamantului, care a și fost aprobată, a fost „ca printr-un joc combinativ să fie contactată de o persoană care a fost în Maroc și care urmează să plece în această țară în cursul lunii septembrie”, pentru a „clarifica suspiciunile existente și a putea, în acest mod, să cunoaștem atât intenția de viitor cât și eventuale legături pe care le are în Maroc”.

Persoana cu pricina avea ca sarcină atât să urmărească reacția numitei L.B., dacă solicită relații suplimentare, dacă intenționează să trimită un mesaj în Maroc, dacă este interesată să permanentizeze legătura cu această persoană, cât și să o influențeze „pozitiv” pe urmărită prin „prezentarea reală a situației din această țară”.

În continuare, reclamantul a menționat că „contactul și comentariile ulterioare vor fi controlate atât prin mijloacele T.O. de la domiciliu cât și prin sursele Ionescu și Ilie care sunt în anturajul obiectivului” (f. 35).

■ De asemenea, reclamantul Mitroi Petrișor a aprobat, prin semnătură proprie, *Raportul cu propuneri de luare în supraveghere informativă a numitului S. G.*, având nr. 305/MR/09.11.1989 (f. 56), „pentru clarificarea naturii legăturii cu cetățeanul grec, cât și pentru prevenirea atragerii sale la activități de natură să aducă atingere securității statului nostru”, măsurile ce urmau a fi întreprinse în cadrul supravegherii informative fiind:

- studierea și verificarea unor persoane din anturajul obiectivului în vederea punctării, selecționării și recrutării unei persoane cu posibilități pe lângă acesta
- verificarea tuturor legăturilor pe care le are obiectivul
- interceptarea corespondenței interne și externe a obiectivului pentru a stabili dacă folosește coduri, stabilește întâlniri
- interceptarea convorbirilor telefonice pe momente operative, pentru a vedea dacă și pe această cale încearcă să ia legătura cu persoana din Grecia.

Toate aceste acțiuni ale reclamantului, pe care *fie* le-a inițiat supunându-le spre aprobare, *fie* le-a aprobat nemijlocit, vizând punerea sub lupă a întregii vieți a persoanelor vizate și urmărirea acestora pentru opiniile lor și pentru simpla dorință de exercitare a unor drepturi constituie, așa cum în mod just a reținut pârâtul CNSAS, activități care au vizat îngrădirea următoarele drepturi și libertăți fundamentale ale omului, consacrate legislativ în epocă astfel:

■ *Dreptul la viață privată și de familie, la inviolabilitatea corespondenței*, consacrat în

- art. 33 din Constituția Republicii Socialiste România din 1965, în vigoare în perioada de referință, potrivit căruia „Secretul corespondenței și al convorbirilor telefonice este garantat”.

- art. 17 pct. 1 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice, ratificat de România prin Decretul nr. 212/1974, potrivit căruia „Nimeni nu va putea fi supus

vreunor imixtiuni arbitrare sau ilegale în viața particulară, în familia, domiciliul sau corespondența sa, nici la atingeri ilegale aduse onoarei și reputației sale”.

▪ *Dreptul la libera circulație*, consacrat în art. 12 alin. 1 și 2 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice, ratificat de România prin Decretul nr. 212/1974, text potrivit căruia „1. Orice persoană care se află în mod legal pe teritoriul unui stat are dreptul de a circula acolo liber și de a-și alege liber reședința.

2. Orice persoană este liberă să părăsească orice țară, inclusiv propria sa țară”.

Prin urmare, este întrunită și cea de-a doua cerință din ipoteza normei legale, aceea ca activitățile reclamantului să constituie acte de poliție politică în accepțiunea legii, adică să vizeze „instaurarea și menținerea puterii totalitar comuniste, precum și suprimarea sau îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului”.

5. Reclamantul susține, în apărarea sa, că, înainte de a se incrimina activitatea desfășurată de el, ar fi trebuit să se pună în discuție constituționalitatea legii privind funcționarea și atribuțiile DSS inclusiv a Direcției de Contraspionaj în care și-a desfășurat activitatea.

Față de această susținere, Curtea subliniază că tocmai acest aspect este cercetat, implicit, atunci când se reține desfășurarea activității de *poliție politică*, însă nu prin examinarea nemijlocită a constituționalității textelor respective, ci prin examinarea respectării Constituției la punerea lor în aplicare de către lucrătorii operativi ai organelor de securitate sau de miliție.

6. De asemenea, reclamantul arată că a avut doar o funcție de execuție, astfel că nu putea aproba luarea în supraveghere informativă sau să dispună măsuri precum cele care se rețin în sarcina sa.

Curtea reține ca irelevante susținerile reclamantului, cât timp, pe de o parte, legea nu făcea nici o distincție între persoanele care au inițiat și supus spre aprobare anumite măsuri, cele care le-au aprobat, respectiv care le-au executat, singurul element determinant fiind acela că activitatea de poliție politică trebuia doar să „vizeze” încălcarea unor drepturi. Prin urmare toate activitățile care au concurat la aceasta sau au urmărit să o facă, indiferent dacă s-au consumat sau nu, se subsumează activității de „poliție politică”.

Pe de altă parte, trebuie observat că cea de-a doua dintre activitățile imputate de CNSAS reclamantului se referă la aprobarea de către acesta din urmă a *propunerilor de luare în supraveghere informativă a numitului S. G.*, chiar dacă a făcut-o semnând „pentru șeful Serviciului III, IJS Călărași”).

În lumina considerentelor de fapt și de drept expuse mai sus, Curtea apreciază deciziile CNSAS, contestate în prezenta cauză, ca întru totul temeinice și legale, astfel că va respinge ca neîntemeiată prezenta acțiune, concluzia instanței – desprinsă din analizarea materialului probator al dosarului - fiind aceea că reclamantul a fost lucrător al Securității în accepțiunea legii.

PENTRU ACESTE MOTIVE ÎN NUMELE LEGII HOTĂRĂȘTE

Respinge ca nefondată acțiunea formulată de reclamantul **MITROI PETRIȘOR**, cu dom. procesual ales în mun. Călărași, str. Dunărea nr. 2, bl. M14, sc. 2, apt. 2, apt. 9, jud. Călărași, în contradictoriu cu pârâțul **CONSILIUL NAȚIONAL**

PENTRU STUDIAREA ARHIVELOR SECURITĂȚII, cu sediul în mun. București, str. Matei Basarab nr. 55-57.

Definitivă. Cu drept de recurs în 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședința publică din data de 25 martie 2009.

JUDECĂTOR
MONICA NICULESCU

GREFIER
CARMEN MOLDOVEANU

Red./doct. 4 ex. MN/MN

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA *Cont. Adm.*

Prezenta copie fiind conformă
cu originalul aflat în dosarul
acestei instanțe Nr. *38017/13/2009*
se legalizează de noi.



S-a anulat chitanța/foaia de vărsământ Nr.
<i>Seu et</i> în sumă de lei
GREFIER <i>Carmen Moldova</i>

*Definitivă în Tronseculata
prin D.C. 1450/12.03.2010*